

Sunday Service (20 September 2026)

Glory to God; Father, Son and Holy Spirit:
as in the beginning, so now, and for ever. Amen.

Loving and righteous God,
your boundless generosity exceeds
all that we can desire or deserve,
and you give to the last worker all you promised to the first:
liberate us from all jealousy and greed,
that we may be free to love and serve others,
and in your service may find our true rewards;
through Jesus Christ our Lord. **Amen.**

Matthew 20:1-16

"For the kingdom of heaven is like a landowner who went out early in the morning to hire workers for his vineyard. He agreed to pay them a denarius for the day and sent them into his vineyard. "About nine in the morning he went out and saw others standing in the marketplace doing nothing. He told them, 'You also go and work in my vineyard, and I will pay you whatever is right.' So they went. "He went out again about noon and about three in the afternoon and did the same thing. "The workers who were hired about five in the afternoon came and each received a denarius. So when those came who were hired first, they expected to receive more. But each one of them also received a denarius. When they received it, they began to grumble against the landowner. 'These who were hired last worked only one hour,' they said, 'and you have made them equal to us who have borne the burden of the work and the heat of the day.' "But he answered one of them, 'I am not being unfair to you, friend. Didn't you agree to work for a denarius? Take your pay and go. I want to give the one who was hired last the same as I gave you. Don't I have the right to do what I want with my own money? Or are you envious because I am generous?' "So the last will be first, and the first will be last."

In this parable, Jesus tells us about a landowner who goes out early in the morning to hire workers for his vineyard. He agrees to pay them a fair wage, a denarius, for a full day's work. Later, he hires others at different times of the day, even up to the last hour before sunset. But when the day ends, he pays each worker the same wage, regardless of how long they worked. The early workers grumble. "We worked through the heat of the day. Why should they, who worked only an hour, be paid the same?" But the landowner replies, "Did you not agree to work for a denarius? Am I not allowed to be generous with what is mine?"

This parable turns our understanding of fairness upside down. It is not really about wages or labor but about the grace of God. In the kingdom of heaven, God's generosity cannot be measured by human standards. God is not bound by the math of merit. Instead, He gives freely, out of love and compassion.

For us who work and live among others, especially in confined and demanding environments like life at sea, this lesson speaks loudly. We often compare ourselves with others. "I have worked harder," we think. "I have sacrificed more." And when someone else is blessed or recognized, we may feel overlooked or even jealous. But Jesus challenges us to rejoice in God's grace, not just when it is given to us, but also when it is given to others. The landowner's question is worth reflecting on: "Are you envious because I am generous?" God's generosity is not a threat to us. In fact, it is our hope. If God only gave based on what we deserve, who among us could stand? But His mercy

reaches to the farthest person, to those who come early and those who arrive late. We all depend on the same grace.

As seafarers, you understand the value of teamwork and shared reward. Each crew member plays a part. Some work on deck, others in the engine room, some in the galley. The work may differ, but the goal is the same, a safe and successful voyage. In God's kingdom, it is not about who worked the longest but who trusted in the call. Whether you came to faith as a child or only recently, the reward is the same, eternal life and fellowship with God.

This parable also reminds us not to wait to answer God's call. The landowner keeps going out to find workers, even at the last hour. He wants everyone in His vineyard. God still calls us today. He calls us to serve, to love, to forgive, to believe. No one is too late. And no one is too small in His sight. So let us not compare or complain. Let us not measure God's goodness by what we think we deserve. Instead, let us thank Him for calling us into His vineyard and rejoice that His grace reaches all.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Gracious God, thank You for Your amazing grace that reaches each of us. Teach us not to compare or complain but to trust in Your generous heart. Help us to rejoice in Your blessings, whether they come early or late. As we sail across the seas, guide our work and give us strength. Help us to serve with humility and joy. Bless our shipmates, our families, and especially our children. Keep them safe while we are away and fill their lives with peace and love. Remind us daily that we are part of Your vineyard, each with a purpose, each held in Your care. May we reflect Your grace to all we meet. In Jesus' name we pray. **Amen.**

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Sunday Service (20 September 2026)

Luwalhati sa Diyos, Ama, Anak, at Banal na Espiritu:

Noon, ngayon, at magpakailanman. Amen.

Mapagmahal at matuwid na Diyos, ang iyong walang hanggang pagkabukas-palad ay higit pa sa lahat ng aming naisin o nararapat, at ibinibigay mo sa huling manggagawa ang lahat ng iyong ipinangako sa una: palayain kami mula sa lahat ng inggit at kasakiman, upang kami ay maging malaya na magmahal at maglingkod sa iba, at sa iyong paglilingkod ay matagpuan namin ang aming tunay na gantimpala; sa pamamagitan ni Hesukristo na aming Panginoon. **Amen.**

Matthew 20: 1-16

1. *Sapagka't ang kaharian ng langit ay tulad sa isang tao na puno ng sangbahayan, na lumabas pagkaumagang-umaga, upang umupa ng manggagawa sa kaniyang ubasan.*
2. *At nang makipagkasundo na siya sa mga manggagawa sa isang denario sa bawa't araw, ay isinugo niya sila sa kaniyang ubasan.*
3. *At siya'y lumabas nang malapit na ang ikatlong oras, at nakita ang mga iba sa pamilihan na nangakatayong walang ginagawa;*
4. *At sinabi niya sa kanila, Magsiparoon din naman kayo sa ubasan, at bibigyan ko kayo ng nasa katuwiran. At nagsiyaon ng kanilang lakad sa ubasan.*
5. *Lumabas siyang muli nang malapit na ang mga oras na ikaanim at ikasiyam, at gayon din ang ginawa.*
6. *At lumabas siya nang malapit na ang ikalabingisang oras at nakasumpong siya ng mga iba na nangakatayo; at sinabi niya sa kanila, Bakit kayo'y nangakatayo rito sa buong maghapon na walang ginagawa?*
7. *At sinabi nila sa kaniya, Sapagka't sinoma'y walang umupa sa amin. Sinabi niya sa kanila, Magsiparito din naman kayo sa ubasan.*
8. *At nang dumating ang hapon, sinabi ng panginoon ng ubasan sa kaniyang katiwala, Tawagin mo ang mga manggagawa, at bayaran mo sila ng kaupahan sa kanila, na mula sa mga huli hanggang sa mga una.*
9. *At paglapit ng mga inupahan nang malapit na ang ikalabingisang oras ay tumanggap bawa't tao ng isang denario.*
10. *At nang magsilapit ang mga nauna, ang isip nila'y magsisitanggap sila ng higit; at sila'y nagsitanggap din bawa't tao ng isang denario.*
11. *At nang kanilang tanggapin ay nangagbulongbulong laban sa puno ng sangbahayan,*
12. *Na nangagsasabi, Isa lamang oras ang ginugol nitong mga huli, sila'y ipinantay mo sa amin, na aming binata ang hirap sa maghapon at ang init na nakasusunog.*
13. *Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi sa isa sa kanila, Kaibigan, hindi kita iniiring: hindi бага nakipagkayari ka sa akin sa isang denario?*
14. *Kunin mo ang ganang iyo, at humayo ka sa iyong lakad; ibig kong bigyan itong huli, nang gaya rin sa iyo.*
15. *Hindi бага matuwid sa aking gawin ang ibig ko sa aking pag-aari? o masama ang mata mo, sapagka't ako'y mabuti?*
16. *Kaya't ang mga una'y mangahuhuli, at ang mga huli ay mangauuna.*

Sa talinghagang ito, ikinuwento sa atin ni Hesus ang tungkol sa isang may-ari ng lupa na lumabas nang maaga upang umupa ng mga manggagawa para sa kanyang ubasan.

Pumayag siyang bayaran sila ng nararapat na sahod, isang denario, para sa isang buong araw na trabaho. Kalaunan, umupa siya ng iba sa iba't ibang oras ng araw, kahit

hanggang sa huling oras bago lumubog ang araw. Ngunit nang matapos ang araw, binayaran niya ang bawat manggagawa ng parehong sahod, gaano man katagal sila nagtrabaho. Nagreklamo ang mga unang manggagawa. "Nagtrabaho kami sa init ng araw. Bakit sila, na nagtrabaho lamang ng isang oras, ay binabayaran ng pareho?" Ngunit sumagot ang may-ari ng lupa, "Hindi ba't pumayag kayong nagtrabaho sa isang denario? Hindi ba ako pinapayagang maging mapagbigay sa akin?"

Binabaligtad ng talinghagang ito ang ating pagkaunawa sa katarungan. Hindi talaga ito tungkol sa sahod o paggawa kundi tungkol sa biyaya ng Diyos. Sa kaharian ng langit, ang pagkabukas-palad ng Diyos ay hindi masusukat sa pamamagitan ng pamantayan ng tao. Ang Diyos ay hindi nakatali sa matematika ng merito. Sa halip, Siya ay nagbibigay nang walang bayad, dala ng pagmamahal at habag.

Para sa atin na nagtatrabaho at namumuhay kasama ng iba, lalo na sa mga masisikip at mahirap na kapaligiran tulad ng buhay sa dagat, ang aral na ito ay malakas na nagtuturo. Madalas nating ikinukumpara ang ating sarili sa iba. "Mas nagtrabaho ako nang mas mabuti," iniisip natin. "Mas marami akong isinakripisyo." At kapag ang ibang tao ay pinagpala o kinikilala, maaari tayong makaramdam ng hindi pagpansin o maging inggit. Ngunit hinahamon tayo ni Hesus na magalak sa biyaya ng Diyos, hindi lamang kapag ito ay ibinigay sa atin, kundi pati na rin kapag ito ay ibinigay sa iba. Ang tanong ng may-ari ng lupa ay dapat pagnilayan: "Naiinggit ka ba dahil ako ay mapagbigay?" Ang pagkabukas-palad ng Diyos ay hindi isang banta sa atin. Sa katunayan, ito ang ating pag-asa.

Kung ang Diyos ay nagbigay lamang batay sa nararapat sa atin, sino sa atin ang makakatayo? Ngunit ang Kanyang awa ay umaabot sa pinakamalayo, sa mga dumarating nang maaga at sa mga dumarating nang huli. Lahat tayo ay umaasa sa iisang biyaya.

Bilang mga marino, nauunawaan mo ang kahalagahan ng pagtutulungan at pagbabahagi ng gantimpala. Bawat miyembro ng tripulante ay may ginagampanang papel. Ang ilan ay nagtatrabaho sa kubyerta, ang iba ay nasa silid ng makina, ang ilan ay nasa kusina. Maaaring magkaiba ang gawain, ngunit iisa ang layunin, isang ligtas at matagumpay na paglalakbay. Sa kaharian ng Diyos, hindi mahalaga kung sino ang pinakamatagal na nagtrabaho kundi kung sino ang nagtiwala sa tawag. Nakilala mo man ang pananampalataya noong bata ka pa o kamakailan lamang, ang gantimpala ay pareho, buhay na walang hanggan at pakikisama sa Diyos.

Ipinapaalala rin sa atin ng talinghagang ito na huwag maghintay upang tumugon sa tawag ng Diyos. Patuloy na lumalabas ang may-ari ng lupa upang maghanap ng mga manggagawa, kahit na sa huling oras. Nais Niya na ang lahat ay nasa Kanyang ubasan. Tinatawag pa rin tayo ng Diyos ngayon. Tinatawag Niya tayo upang maglingkod, magmahal, magpatawad, at maniwala. Walang sinuman ang huli. At walang sinuman ang napakaliit sa Kanyang paningin. Kaya huwag tayong magkumpara o magreklamo. Huwag nating sukatin ang kabutihan ng Diyos sa kung ano ang inaakala nating nararapat sa atin. Sa halip, pasalamat natin Siya sa pagtawag sa atin sa Kanyang ubasan at magalak na ang Kanyang biyaya ay umaabot sa lahat.

**Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat,
lumikha ng langit at lupa.**

Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating Panginoon,

na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus, namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.

sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit, at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang hatulan ang mga buhay at ang mga patay.

Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan. Amen.

(Panalangin ng Marino)

Mapagbiyayang Diyos, salamat sa Iyong kamangha-manghang biyaya na umaabot sa bawat isa sa amin. Turuan mo kaming huwag magkumpara o magreklamo kundi magtiwala sa Iyong mapagbigay na puso. Tulungan mo kaming magalak sa Iyong mga biyaya, dumating man ito nang maaga o huli. Habang naglalayag kami sa karagatan, gabayan mo ang aming gawain at bigyan mo kami ng lakas. Tulungan mo kaming maglingkod nang may kababaang-loob at kagalakan. Pagpalain mo ang aming mga kasama sa barko, ang aming mga pamilya, at lalo na ang aming mga anak. Ingatan mo sila habang kami ay wala at punuin mo ang kanilang buhay ng kapayapaan at pagmamahal. Ipaalala mo sa amin araw-araw na kami ay bahagi ng Iyong ubasan, bawat isa ay may layunin, bawat isa ay nasa Iyong pangangalaga. Nawa'y maipakita namin ang Iyong biyaya sa lahat ng aming nakakasalamuha. Sa pangalan ni Hesus kami ay dumadalangin. **Amen.**

**Ama namin, na nasa langit,
sambahin nawa ang pangalan Mo.**

Dumating nawa ang kaharian Mo.

Masunod nawa ang kalooban Mo, dito sa lupa gaya sa langit.

Bigyan Mo kami ngayon ng aming kakanin sa araw-araw.

**Patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan,
gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkakasala sa amin. At huwag Mo kaming ipahintulot sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa kasamaan.**

**Sapagkat sa Iyo ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian,
magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikipagkaisa ng Espiritu Santo ay sumaaat nawa lahat magpakailanman. **Amen.**